

*Dacă Îl respectă cineva
și Îl iubește
pe Dumnezeu...
atunci acela urăște răul.*

*Înțelepciunea
urăște:
mândria,
aroganța,
intrigile,
vorbirile de rău
de orice fel...*

Proverbe 8:13 (trad. lib.)

Frica de Domnul

*„Frica de Domnul este urarea răului...”
(Prov.8:13).*

În expresia „frica de Domnul” este respectul și dragostea de Dumnezeu. La Deuteronom 10:12 e scris: „Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău...”

În „frica de Domnul” e și intimitatea cu Dumnezeu, apropierea de El. Psalmul 25:14 spune: „Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El”.

De aceea, cei ce trăiesc în „frica de Domnul” iubesc ce iubește Dumnezeu și urăsc ce urăște Dumnezeu.

Frica de Domnul se învață, ca să poată fi trăită. „Veniți, fiilor, și ascultați-mă, căci vă voi învăța frica Domnului” (Psalmul 34:11).

Frica de Domnul e secretul vieții. „Frica de Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește de cursele morții” (Prov. 14:27).

Nu Te du de lângă noi!

Când împotriva noastră lumea
Aruncă pietre și noroi,
Doamne, păstrează-ne credința,
Și nu Te du de lângă noi.

Să nu ne rușinăm de Tine!
Nici în cele mai mari nevoi;
Arată-ne coroana vieții,
Și nu Te du de lângă noi...

În încleștarea cea mai cruntă
În lupta marelui război,
Dă-ne cât vrei dureri amare,
Dar nu Te du de lângă noi!

Am ajuns vase de ocară,
Și nu suntem uriași, eroi,
Dar chiar în slăbiciunea noastră
Arată-Ți slava Ta în noi.

Oricât ar fi de grea furtuna
Și fulgerele ca un roi,
Să nu privim decât la Tine,
Să nu ne-ntoarcem înapoi.

Să n-avem banii lui Caiafa,
Punga de sânge și gunoi;
Să fim bogați știind într-una
Că nu Te duci de lângă noi.

Dacă urcăm și noi Golgote,
Când ura lumii e în toi,
Când ni se clatină credința,
O, nu Te du de lângă noi!

Să nu ne despărțim de Tine,
De-am fi săraci, flămânzi și goi,
Să fim nebuni, de răsul lumii,
Dar nu Te du de lângă noi!

Și-atunci, când vei suna din goarnă,
În slava Zilei de Apoi,
Adu-Ți aminte, O Isuse,
Ia-ne cu Tine și pe noi! (V.P.)

Buletin Duminical

*Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>*

M-am deprins să fiu mulțumit

„...Căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit, și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu în belșug și să fiu în lipsă.” (Filipeni 4:11).

Auzim tot mai puțin vorbindu-se despre lucrarea lui Dumnezeu, și tot mai mult despre lucrarea omului. Lucrarea lui Dumnezeu aduce libertate; lucrarea omului (în firea pământească) aduce robie. Lucrarea lui Dumnezeu e har și bucurie; lucrarea omului e necaz și durere. Trăim într-o vreme tehnică, a mecanismelor, a aparatelor electronice, o vreme în care suntem uimiți în fiecare zi de ce apare nou la Best-Buy, la Macy sau Car-Max. Ne ametește o lume plină de I-Pod-uri și Black-berry, o lume de stații planetare care costă milioane și stimulente bancare de trilioane de dolari. Bombardați în felul acesta, aproape că nu mai vedem altceva decât lucrarea omului.

Dar de fapt, toate acestea sunt adictive, ne atrag, le dorim, vrem să le avem. Televiziunea ne arată case elegante, luxoase. Le vrem și noi. Ne arată modelul figurilor hollywoodiene, suple, unse, atrăgătoare. Modelul automobilelor noi, comode, sclipitoare. Modelul noilor calculatoare, fantastic de exacte, fulgerător de rapide. Cum să nu vrei să le ai și tu? E vorba de o atracție obsedantă în jurul nostru și asupra noastră folosind „pofta ochilor”, plasa în care a căzut Eva, tot învârtindu-se în jurul pomului oprit, privind la ce nu putea să aibe.

Apostolul Pavel ne dă o soluție atunci când din închisoare scrie Filipenilor că „s-a deprins” cu starea în care era. Nu era o stare bună. Era la închisoare. Dar s-a deprins cu ea. Adică, s-a obișnuit să fie mulțumit acolo. A intrat în școala mulțumirii și a căpătat diploma. Ba chiar a ajuns să vadă oportunitățile care i s-au deschis pentru vestirea Evangheliei în locul cel mai trist de pe lume: „Vreau să știți, fraților, că împrejurările în care mă găsesc, mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei” (Fil. 1:12).

„E mult mai bine să ai, decât să n-ai”, ar spune cineva. Și uneori are dreptate. Dar e mult mai bine să fi mulțumit cu ce ai, chiar dacă ce ai e foarte puțin, decât să fi mereu nemulțumit, bosumflat și cârtitor. Pentru apostolul Pavel întrebarea nu era dacă are sau n-are ceva; ci, cum poate să propovăduiască Evanghelia, în starea în care este? Suntem în școala Domnului, ca să ne învețe și pe noi să spunem: „Ne-am deprins să fim mulțumiți cu ce avem!”

Domnul este Păstorul meu

„Domnul este Păstorul meu”, cânta David în Psalmul 23. Tabloul descris de David e unul din cele mai duioase: Domnul, Mântuitorul, Răscumpărătorul nostru, este și Păstorul care se îngrijește de noi.

El este Păstorul cel Bun. Ne putem încrede în bunătatea Lui. Tot ce face El cu noi e pentru binele nostru. „*Eu Sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi*” (Ioan 10:11).

El ne cunoaște pe fiecare în parte. Știe necazurile noastre, visurile și bucuriile noastre. „*Eu îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine*” (Ioan 10:14).

El ne vorbește, are pentru fiecare din noi ceva să ne spună. Așa se întâmplă în realitatea turmelor de oi în România: Păstorii cântă din fluier, și când merg la pășune, vorbesc oilor, și ele ascultă glasul, îl cunosc, și chiar dacă nu înțeleg multe, știu că păstorul le vorbește cu dragoste și le conduce. Ele merg după vocea păstorului. „*Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine*” (Ioan 10:27).

Oile sunt ale Lui, ale Păstorului cel Bun. Când Domnul Isus i-a pus lui Petru de trei ori întrebarea „Mă iubești?”, Domnul îi dă și însărcinarea să păstorească turma, și spune „*mielușii Mei*”, „*oițele Mele*” și „*oile Mele*”. Suntem ai Lui! A făcut din noi turma pășunei Sale.

Iar apostolul Petru scrie în Epistola sa întâia: „*și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa, care nu se poate vesteji, a slavei*” (I Petru 5:4). Nu numai că ne putem încrede în El, nu doar că ne cunoaște pe fiecare și se îngrijește de noi, nu doar că ne vorbește cu duioșie, nu doar că a făcut din noi Turma Lui, suntem ai Lui, învăluți de dragostea Lui, la fiecare pas, dar a pregătit pentru noi o slavă fără seamăn, cununa care nu se poate vesteji, a slavei!

Întrebări Biblice

1. Nu știu cât ținea la mine, dar mi-a făcut și un bine: Nevasta cu gând milos chiar pe fereastră m-a scos.
2. Fiți atenți să nu pățiți, la predică s-adormiți! La mine-a fost o cădere, și apoi o înviere.
3. N-am mai stat atunci în casă, oricât a fost de frumoasă, Ci tocmai pe-acoperiș, într-un cort de stufăriș.

Răspuns la întrebările din numărul trecut: 1) Absalom, fiul lui David (II Sam. 18:17). 2) Împăratul Ela (I Împ. 16:9). 3) Sisera (Judec. 4:3).

Comunicări

■ În familia Jeff și Roxana Calafos s-a născut un băiat, căruia părinții i-au pus numele Lucas Scott Calafos (7 lbs-10 oz, 19 inches). Sora Roxana este fiica fratelui Emil și a sorei Lidia Marina. Îi felicităm pe părinți, pe bunici și întreaga familie, și ne rugăm ca Tatăl cereș să le dea și pe mai departe binecuvântări alese.

■ Fratele Alexandru Lăpugan, păstorul bisericii din Făget, a predicat în duminica trecută la serviciul de dimineață. Ne-am bucurat în părtășia avută la casa Domnului.

■ Astăzi, fanfara ia masa de prânz împreună la adunare și are repetiție între serviciile divine ale bisericii.

■ Familia Vasile și Ana Tămășan au vizitat în duminica trecută biserica din Cleveland

■ Fratele Eugen Culiuc, din Chișinău, Republica Moldova, s-a înapoiat marțea trecută acasă, după o ședere de câteva luni la noi. Fratele Culiuc are 81 de ani și a venit aici la fiul său. La despărțire și-a împărtășit regretul că n-a putut să fie în duminica trecută să-și lua rămas bun, dar salută biserica și se roagă Domnului să avem har și prosperitate în îndurările Domnului. Fratele Culiuc face parte din biserica „Isus Salvatorul” din Chișinău.

■ În duminica viitoare vom sărbători Floriile, Intrarea Domnului Isus în Ierusalim. Oată cu duminica de

În fiecare vineri seara de la 6:00 la 7:30, frații și surorile de la Clark sunt la închinăciune, la etajul 1, la blocul 3930 Clark Avenue, având clipe de rugăciune, părtășie și de studiu biblic. Frații se bucură dacă sunt vizitați.

Florii începem Săptămâna Suferințelor Domnului Isus. Astfel, în duminica viitoare nu vom avea Cina, urmând ca s-o avem în Vinerea Mare.

■ Diseară, serviciul divin începe cu Programul Societății Surorilor. Bucuria Domnului să fie tăria noastră!

■ Bolnavii noștri:
- Sora Cristine Bocaniciu este la Spitalul Universității de Illinois.

- Sora Rozalia Lorincz mulțumește bisericii pentru rugăciunile înălțate în timpul bolii prin care a trecut.

- Fratele și sora Pavel Nicolae și Maria au trecut prin stări de boli grele, și mulțumim Domnului că le-a dat întremare, iar fratele Pavel ne anunță că în urma analizelor făcute rezultatele de laborator sunt bune. Mulțumim totodată și fratelui Vasile Corsiuc care a fost cu dânsii la spital și la vizitele medicale cu ceilalți bolnavi.

- Nu uitați de sora Mariana Popa, Lucreția Urselaș, Petre Cimpoș, Suzana Brad, Lucreția Sava, Sofia Sârbu, și alții.

■ 23 martie. În China s-a amânat din nou procesul unui proprietar de librărie care avea printre cărțile puse în vânzare și câteva Biblii. Procesul se amână mereu de un an de zile, întrucât judecătorul nu primește instrucțiuni clare în legătură cu Biblia, este legală sau ilegală în China?

■ 16 martie. În timp ce criza economică face ravagii în Statele Unite, palestinienii din Gaza și West Bank, conduși de teroriștii Hamas, au primit \$900 milioane, promiși de dna secretară de stat Hillary Clinton pentru formarea așa-zisului stat palestinian independent și pașnic.